

Stare według Prawa, nowe według Słowa; przejściowe, bo było figurą, wieczne, bo daje łaskę; zniszczalne przez zabicie owieczki, niezniszczalne przez życie Pana; śmiertelne przez pogrzebanie w ziemi, nieśmiertelne przez zmartwychwstanie.

Stare jest Prawo, lecz nowe jest Słowo; przejściowa jest figura, lecz wieczna jest łaska; zniszczalna jest owieczka, lecz niezniszczalny jest Pan; zabity jak baranek, lecz zmartwychwstał jako Bóg. Albowiem „jak owca na zabicie wiedzion był” (Iz 53,7), ale owcą nie był On; i jak baranek bez głosu, choć barankiem nie był. Figura przeminęła, a prawda została urzeczywistniona.

Na miejsce baranka przyszedł Bóg, na miejsce owieczki przyszedł człowiek, w człowieku zaś Chrystus, który wszystko (w sobie) zawiera.

Tak więc zabicie baranka, uroczysty obrzęd Paschy, spisane słowa Prawa wypełniły się w Jezusie Chrystusie, bo ze względu na Niego stało się wszystko w starym Prawie, ale daleko więcej w nowym Słowie.

Albowiem Prawo stało się Słowem, a stare Prawo stało się nowym Prawem - jedno i drugie wyszło z Syjonu i Jeruzalem - przykazanie przeszło w łaskę, figura stała się rzeczywistością, baranek stał się Synem, owca człowiekiem, człowiek Bogiem.

Jako Syn-został zrodzony; jako jagnię- ofiarowany, jako owca - zabity; jako człowiek - pogrzebany; jako Bóg - wstał z martwych, Bóg i człowiek z natury.

On jest wszystkim! Jako sędzia - prawem, jako nauczyciel - słowem, jako zbawca - łaską, jako rodziciel - ojcem, jako zrodzony - synem, jako cierpiący-owieczka, jako pogrzebany - człowiekiem, jako zmartwychwstały - Bogiem.

Tym jest Jezus Chrystus, Jemu chwała na wieki. Amen.

Taka jest tajemnica Paschy, według tego co napisano w Prawie... O tajemnico nowa i niewypowiedziana! Zabicie baranka stało się zbawieniem Izraela. Śmierć baranka stała się życiem ludu. Krew oddaliła anioła.

Powiedz mi, aniele, co sprawiło, że się cofnąłeś? Ofiarowanie baranka, czy życie Pana? Śmierć baranka, czy figura wyobrażająca Pana? Krew baranka, czy Duch Pana?

Jest jasne, że cofnąłeś się, boś zobaczył tajemnicę Pana dopełniającą się w baranku, życie Pana w zabiciu baranka, wyobrażenie Pana w śmierci baranka. Dlatego nie ugodziłeś Izraela, lecz zgładziłeś dzieci Egiptu!

Doprawdy - nowa to tajemnica!

Tomaz z Akwinu, Komentarz do Ewangelii św. Jana 1,15

Słowa „Oto Baranek Boży” (J 1, 36n) są nie tylko wskazaniem, ale też wyrażeniem podziwu dla Jego mocy: „Nazwany będzie imieniem Przedziwny” (Iz 9,6). I zaiste, przedziwną moc ma ów Baranek zabity, który zabił lwa, tego lwa, o którym mówi św. Piotr: „Przeciwnik wasz, szatan, jak lew ryczący krąży szukając kogo by pożreć” (1 Pt 5,8). I dlatego Baranek zasłużył, by nazwać Go lwem zwycięskim i chwalebny: „Oto zwyciężył lew z pokolenia Judy” (Ap 5,5). On jednak daje krótkie świadectwo: „Oto Baranek Boży”, a to dlatego, że uczniowie, którym dawał to świadectwo, już z samych słów Jana byli dostatecznie pouczeni o Chrystusie, oraz że w tym był ukryty cały zamysł Jana, który zmierzał całkowicie ku temu, aby ich doprowadzić do Chrystusa. Nie powiedział: Idźcie do Niego, by nie wydawało się, że uczniowie robią łaskę Chrystusowi, jeśli za Nim pójdą; lecz zaleca łaskę Chrystusa, aby oni poczuli sobie jako dobrodziejstwo to, że pójdą za Chrystusem i dlatego powiedział: „Oto Baranek Boży”, to jest ten, w którym jest łaska i moc oczyszczająca z grzechów: baranek bowiem ofiarowany był za grzechy...

**Stronice te zawierają Słowa Pisma Świętego.
Dlatego powinny być uczczone i godnie traktowane!**

II Niedziela Zwykła w roku B:

J 1,35-42

35. Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami
36. i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: Oto Baranek Boży.
37. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.
38. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: Czego szukacie? Oni powiedzieli do Niego: Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?
39. Odpowiedział im: Chodźcie, a zobaczycie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej.
40. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra.
41. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza - to znaczy: Chrystusa.
42. I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrząwszy na niego rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas - to znaczy: Piotr.

35. Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami

J 3,25-26 A powstał spór między uczniami Jana a pewnym Żydem w sprawie oczyszczenia. Przyszli więc do Jana i powiedzieli do niego: «Nauczycielu, oto Ten, który był z tobą po drugiej stronie Jordanu i o którym ty wydałeś świadectwo, teraz udziela chrztu i wszyscy idą do Niego».

36. i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: Oto Baranek Boży.

J 1,29 Nazajutrz zobaczył Jezusa, nadchodzącego ku niemu, i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata.

Iz 45,22-24 Nawróćcie się do Mnie, by się zbawić, wszystkie krańce świata, bo Ja jestem Bogiem, i nikt inny! Przysięgam na Siebie samego, z moich ust wychodzi sprawiedliwość, słowo nieodwołalne. Tak, przede Mną się zegnije wszelkie kolano, wszelki język na Mnie przysięgać będzie, mówiąc: Jedynie u Pana jest sprawiedliwość i moc. Do Niego przyjdą zawstydzeni wszyscy, którzy się na Niego zżymali.

Iz 65,1-2 «Przystępny byłem dla tych, co o Mnie nie dbali, tym, którzy Mnie nie szukali, dałem się znaleźć. Mówiłem: "Oto jestem, jestem!" do narodu, który nie wzywał mego imienia. Codziennie wyciągałem ręce do ludu buntowniczego i niesfornego, który postępował drogą zła, ze swoimi zachciankami.

Hbr 12,2 Patrzmy na Jezusa, który nam w wierze przewodzi i ją wydoskonala. On to zamiast radości, którą Mu obiecywano, przecierpiał krzyż, nie bacząc na *jego* hańbę, i zasiadł po prawicy tronu Boga.

1 P 1,19 Zostaliśmy wykupieni nie czymś przemijającym ale drogocenną krwią Chrystusa, jako baranka niepokalanego i bez zwały. ²⁰ On był wprawdzie przewidziany przed stworzeniem świata, dopiero jednak w ostatnich czasach się objawił ze względu na was.

---

37. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.

J 1,43 Nazajutrz Jezus postanowił udać się do Galilei. I spotkał Filipa. Jezus powiedział do niego: «Pójdź za Mną!».

J 4,39-42 Wielu Samarytan z owego miasta zaczęło w Niego wierzyć dzięki słowu kobiety świadczącej: «Powiedział mi wszystko, co uczyniłam». Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni. I o wiele więcej ich uwierzyło na Jego słowo, a do tej kobiety mówili: «Wierzmy już nie dzięki twemu opowiadaniu, na własne bowiem uszy usłyszeliśmy i jesteśmy przekonani, że On prawdziwie jest Zbawicielem świata».

Prz 15,23 Odpowiedź ust własnych cieszy człowieka, jak miłe jest zdanie stosowne!

Za 8,21 Mieszkańcy jednego miasta, idąc do drugiego, będą mówili: Pójdźmy zjednać przychylność Pana i szukać Pana Zastępów! - i ja idę także».

Rz 10,17-18 Przeto wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa. Pytam więc: czy może nie słyszeli? Ależ tak: Po całej ziemi rozszedł się ich głos, aż na krańce świata ich słowa.

Ef 4,29 Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

Ap 22,17 A Duch i Oblubienica mówią: «Przyjdź!» A kto słyszy, niech powie: «Przyjdź!» I kto odczuwa pragnienie, niech przyjdzie, kto chce, niech wody życia darmo zaczerpnie.

---

38. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: Czego szukacie? Oni powiedzieli do Niego: Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?

Łk 14,25-27 A szły z Nim wielkie tłumy. On zwrócił się i rzekł do nich: Jeśli kto przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i sióstr, nadto siebie samego, nie może być moim uczniem. Kto nie nosi swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem.

Łk 15,20 Wybrał się więc i poszedł do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i wzruszył się głęboko; wybiegł naprzeciw niego, rzucił mu się na szyję i ucałował go.

Łk 19,5 Gdy Jezus przyszedł na to miejsce, spojrzął w górę i rzekł do niego: «Zacheuszu, zejź prędko, albowiem dziś muszę się zatrzymać w twoim domu».

Łk 22,61 A Pan obrócił się i spojrzął na Piotra. Wspomniał Piotr na słowo Pana, jak mu powiedział: «Dziś, zanim kogut zapieje, trzy razy się Mnie wyprzesz».

J 18,4-7 A Jezus wiedząc o wszystkim, co miało na Niego przyjść, wyszedł naprzeciw i rzekł do nich: «Kogo szukacie?» Odpowiedzieli Mu: Jezusa z Nazaretu. Rzekł do nich Jezus: Ja jestem. Również i Judasz, który Go wydał, stał między nimi. Skoro więc rzekł do nich: Ja

„Była światłość prawdziwa, która oświeca każdego człowieka na świat przychodzącego” (J 1, 9). Tak i Baranek to szczególny: bez zwały i bez grzechu; nie, iż Jego skazy zostały obmyte, lecz że żadnej skazy nie miał. Czy bowiem Jan, mówiąc o Panu: „Oto Baranek Boży” nie był mężem świętym? Nie był przyjacielem Oblubienca? A więc ten w szczególny sposób jest Barankiem Bożym, bo tylko w sposób szczególny krwią tego Baranka ludzie mogli być odkupieni...

Gdy nadszedł czas, aby Bóg się zmiłował, przybył Baranek. Co to za Baranek, którego wilki się boją? Jaki to Baranek, który zabity, lwa zabił? Nazwano bowiem lwem szatana, który „kraży i szuka, kogo by pożarł” (1 P 5,8). Lew krwią Baranka został zwyciężony. Oto widowiska chrześcijan! A co jest jeszcze ważniejsze: ci oczami ciała widzą próżność, a my oczami serca - prawdę. Nie sądzicie, bracia, że Pan Bóg nasz, bez znaków widomych nas pozostawił. Gdyby bowiem żadnych znaków nie było, dlaczego byście się dzisiaj zgromadzili? Oto, co powiedzieliśmy, widzieliście i głośno wołaliście. Nie wołalibyście, gdybyście nie widzieli. I wielką to jest rzeczą widzieć na całym okręgu ziemi lwa zwyciężonego krwią Baranka, wydobyte z zębów lwów członki Chrystusa i przyłączone do Chrystusowego ciała...

„I przyprowadzili go do Jezusa. A wejrawszy nań Jezus, rzekł: «Tyś jest Szymon, syn Jony, będziesz się nazywał Kefas, to znaczy Piotr»... Nic w tym wielkiego, że Pan powiedział, czym jest synem. Co wielkim być może dla Pana? Znał imiona wszystkich świętych Swoich, których przed stworzeniem świata przeznaczył, a ty dziwisz się, że powiedział jednemu: tyś jest synem tego a tego, a tak będziesz się nazywał? Czy jest coś wielkiego w tym, że zamienił imię Szymona na Piotra? Piotr pochodzi od „petra” (skała); skałą zaś jest Kościół, a więc w imieniu Piotra Kościół został przedstawiony. A kto jest bezpieczny, jeśli nie ten, który buduje na skale? A oto, co sam Pan mówi: „Kto słów moich słucha i wypełnia je, przyrównam go mężowi mądrymu, budującemu dom na opoce (nie ulega pokusom). I spadł deszcz, wezbrały rzeki, powiały wiatry i uderzyły na ów dom, a nie runął, bo na opoce był zbudowany (niechaj każdy z nas się lęka i strzeże). Porównam do męża głupiego tego, który zbudował dom swój na piasku; spadł deszcz, wezbrały rzeki, powiały wiatry i uderzyły na ów dom i runął, a upadek jego był wielki” (Mt 7,24-27). Na co się przyda, iż wstąpi do Kościoła, kto chce budować na piasku? Słuchając bowiem, a nie czyniąc, buduje wprawdzie, ale na piasku. Jeśli bowiem nic nie słyszy, nic nie buduje; buduje zaś, jeżeli słyszy. Zapytajmy jednak, gdzie? Jeśli bowiem słyszy i czyni, to na skale. Jeśli słyszy, a nie czyni, buduje na piasku. Dwa są rodzaje budujących: jedni budują na skale, drudzy na piasku. Co więc z tymi, którzy nie słuchają? Czy są bezpieczni? Czy dlatego, mówi, są bezpieczni, że nic nie budują? Są wystawieni na deszcz, na wiatry, na rzekę wezbrane, a gdy te nadejdą, porywają ich, zanim domy zburzą. Jedno więc jest bezpieczeństwo: budować i to na skale budować. Jeśli chcesz słuchać, a nie czynisz, budujesz, ale ruinę budujesz. Gdy zaś nadejdzie pokusa, przewraca ci dom i ten w swojej ruinie porywa ciebie. Jeśli zaś nie słuchasz, to jesteś wystawiony na próby, które cię gubią. Słuchaj więc i czyn; jest to jedyne lekarstwo... Wezbrała rzeka, która wprawdzie wyschnie, ale biada temu, kogo porwie! Wiedźcie więc, moi drodzy, że kto słucha, a nie czyni, nie buduje na skale i nie należy do tak wielkiego imienia (Piotra), które Pan tak zalecił i zwrócił ci na to uwagę. Gdyby bowiem Piotr przedtem tak się nazywał, nie poznałbyś tajemnicy skały i sądziłbyś, że został tak nazwany przypadkowo, nie przez Opatrzność Bożą. Dlatego Bóg chciał, aby (Piotr) pierwaj był inaczej nazwany, aby. sama zmiana imienia zwróciła uwagę na siłę życiową tajemnicy.

Meliton z Sardes, Homilia Paschalna 1-11,31-34

Słowa tajemnicy zostaną wyjaśnione, jak to baranek jest zabijany w ofierze i jak naród dostępuje zbawienia. Zrozumieć więc, najdrożsi, jak nowe i stare, wieczne i aktualne, zniszczalne i niezniszczalne, śmiertelne i nieśmiertelne jest misterium paschalne.

Hbr 1,8-9 Do Syna zaś: Tron Twój, Boże na wieki wieków, berło sprawiedliwości berłem królestwa Twego. Umiłowałaś sprawiedliwość, a znienawidziłaś nieprawość, dlatego namaścił Cię, Boże, Bóg Twój olejkim radości bardziej niż Twych towarzyszy.

---

42. I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrząwszy na niego rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas - to znaczy: Piotr.

J 1,47-48 Jezus ujrzał, jak Natanael zbliżał się do Niego, i powiedział o nim: «Patrz, to prawdziwy Izraelita, w którym nie ma podstęp». Powiedział do Niego Natanael: «Skąd mnie znasz?» Odrzekł mu Jezus: «Widziałem cię, zanim cię zawołał Filip, gdy byłeś pod drzewem figowym».

J 2,24-25 Jezus natomiast nie zwierzał się im, bo wszystkich znał i nie potrzebował niczyjego świadectwa o człowieku. Sam bowiem wiedział, co w człowieku się kryje.

J 6,70-71 Na to rzekł do nich Jezus: «Czyż nie wybrałem was dwunastu? A jeden z was jest diabłem». Mówił zaś o Judaszu, synu Szymona Iskarioty. Ten bowiem - jeden z Dwunastu - miał Go wydać.

J 13,18 Nie mówię o was wszystkich. Ja wiem, których wybrałem; lecz *potrzeba*, aby się wypełniło Pismo: Kto ze Mną spożywa chleb, ten podniósł na Mnie swoją piętę.

J 21,15-17 A gdy spożyli śniadanie, rzekł Jezus do Szymona Piotra: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie więcej aniżeli ci?» Odpowiedział Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś baranki moje!» I znowu, po raz drugi, powiedział do niego: «Szymonie, synu Jana, czy miłujesz Mnie?» Odparł Mu: «Tak, Panie, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego: «Paś owce moje!». Powiedział mu po raz trzeci: «Szymonie, synu Jana, czy kochasz Mnie?» Zasmucił się Piotr, że mu po raz trzeci powiedział: «Czy kochasz Mnie?» I rzekł do Niego: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham». Rzekł do niego Jezus: «Paś owce moje!

Mt 16,17 Na to Jezus mu rzekł: «Błogosławiony jesteś, Szymonie, synu Jony. Albowiem nie objawiły ci tego ciało i krew, lecz Ojciec mój, który jest w niebie.

Łk 5,8 Widząc to Szymon Piotr przypadł Jezusowi do kolan i rzekł: «Odejdź ode mnie, Panie, bo jestem człowiek grzeszny». I jego bowiem, i wszystkich jego towarzyszy w zdumienie wprawił połów ryb, jakiego dokonali; jak również Jakuba i Jana, synów Zebedeusza, którzy byli współnikami Szymona. Lecz Jezus rzekł do Szymona: Nie bój się, odtąd ludzi będziesz łowił. I przyciągnąwszy łodzie do brzegu, zostawili wszystko i poszli za Nim.

Mt 16,18 Otóż i Ja tobie powiadam: Ty jesteś Piotr *czyli Skala*, i na tej Skale zbuduję Kościół mój, a bramy piekielne go nie przemogą.

Augustyn z Hippony, Komentarz do Ewangelii św. Jana 7,5n.14

„Następnego dnia stał Jan i dwaj uczniowie jego, a patrząc na przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto baranek Boży»,. Oczywiście, szczególny jest ten Baranek, bo i uczniowie nazwani są barankami. „Oto posyłani was jako baranki między wilki” (Mt 10,16). Nazwani są również światłem: „Wy jesteście światłością świata” (Mt 5,14). Ale innym (światłem) jest Ten, o którym powiedziano:

jestem, cofnęli się i upadli na ziemię. Powtórnie ich zapytał: «Kogo szukacie?» Oni zaś powiedzieli: «Jezusa z Nazaretu».

J 20,15-16 Rzekł do niej Jezus: «Niewiasto, czemu płaczesz? Kogo szukasz?» Ona zaś sądząc, że to jest ogrodnik, powiedziała do Niego: «Panie, jeśli ty Go przeniósłeś, powiedz mi, gdzie Go położyłeś, a ja Go wezmę». Jezus rzekł do niej: «Mario!» A ona obróciwszy się powiedziała do Niego po hebrajsku: «Rabbuni», to znaczy: Nauczycielu!

Łk 7,24-27 Gdy wysłannicy Jana odeszli, Jezus zaczął mówić do tłumów o Janie: «Coście wyszli oglądać na pustyni? Trzcinę kołyszącą się na wietrze? Ale coście wyszli zobaczyć? Człowieka w miękkie szaty ubranego? Oto w pałacach królewskich przebywają ci, którzy noszą okazałe stroje i żyją w zbytkach. Ale coście wyszli zobaczyć? Proroka? Tak, mówię wam, nawet więcej niż proroka. On jest tym, o którym napisano: Oto posyłam mego wysłańca przed Tobą, aby Ci przygotował drogę.

Łk 18,40-41 Jezus przystanął i kazał przyprowadzić go do siebie. A gdy się zbliżył, zapytał go: «Co chcesz, abym ci uczynił?» Odpowiedział: «Panie, żebym przejrzał».

Dz 10,21 Piotr zszedł do owych ludzi i powiedział: «Ja jestem tym, którego szukacie. Z jaką sprawą przybyliście?»

Dz 10,29 Dlatego też wezwany przybyłem bez sprzeciwu. Zapytuję więc: po co mnie sprowadziliście?»

J 3,2 Ten przyszedł do Niego nocą i powiedział Mu: «Rabbi, wiemy, że od Boga przyszedłeś jako nauczyciel. Nikt bowiem nie mógłby czynić takich znaków, jakie Ty czynisz, gdyby Bóg nie był z Nim».

Mt 23,7-8 Chcą, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi. Otóż wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy braćmi jesteście.

J 12,21 Oni więc przystąpili do Filipa, pochodzącego z Betsaidy Galilejskiej, i prosili go mówiąc: «Panie, chcemy ujrzeć Jezusa».

Rt 1,16 Odpowiedziała Rut: «Nie nalegaj na mnie, abym opuściła ciebie i abym odeszła od ciebie, gdyż: gdzie ty pójdziesz, tam ja pójdę, gdzie ty zamieszkas, tam ja zamieszkam, twój naród będzie moim narodem, a twój Bóg będzie moim Bogiem.

1 Krl 10,8 Szczęśliwe twoje żony, szczęśliwi twoi słudzy! Oni stale znajdują się przed twoim obliczem i wsłuchują się w twoją mądrość!

Ps 27,4 O jedno proszę Pana, tego poszukuję: bym w domu Pańskim przebywał po wszystkie dni mego życia, abym zażywał łaskawości Pana, stale się radował Jego świątynią.

Prz 8,34-36 Błogosławiony ten, kto mnie słucha, kto co dzień u drzwi moich czeka, by czuć u progu mej bramy, bo kto mnie znajdzie, ten znajdzie życie i uzyska łaskę u Pana; kto mnie nie znajdzie, duszę swą rani, śmierć kocha każdy, kto mnie się wyrzeka.

Pnp 1,7-8 O ty, którego miłuje dusza moja, wskaż mi, gdzie pasiesz swe stada, gdzie dajesz im spocząć w południe, abym się nie błąkała wśród stad twych towarzyszy. Jeśli nie wiesz, o najpiękniejsza z niewiast, pójdz za śladami trzód i paś kozłeta twe przy szałasach pasterzy.

---

39. Odpowiedział im: Chodźcie, a zobaczycie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia pozostali u Niego. Było to około godziny dziesiątej. Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.

J 1,46 Rzekł do niego Natanael: «Czyż może być co dobrego z Nazaretu?» Odpowiedział mu Filip: «Chodź i zobacz!»

J 6,37-38 Wszystko, co Mi daje Ojciec, do Mnie przyjdzie, a tego, który do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę, ponieważ z nieba zstąpiłem nie po to, aby pełnić swoją wolę, ale wolę Tego, który Mnie posłał.

J 14,22-23 Rzekł do Niego Juda, ale nie Iskariota: «Panie, cóż się stało, że nam się masz objawić, a nie światu?» W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: «Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.»

Prz 8,17 Tych kocham, którzy mnie kochają, znajdzie mnie ten, kto mnie szuka.

Mt 11,28-30 Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uccie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie».

J 4,40 Kiedy więc Samarytanie przybyli do Niego, prosili Go, aby u nich pozostał. Pozostał tam zatem dwa dni.

Dz 28,30-31 Przez całe dwa lata pozostał w wynajętym przez siebie mieszkaniu i przyjmował wszystkich, którzy do niego przychodzili, głosząc królestwo Boże i nauczając o Panu Jezusie Chrystusie zupełnie swobodnie, bez przeszkód.

Ap 3,20 Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto postyszy mój głos i drzwi otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze Mną.

Łk 24,29 Lecz przymusili Go, mówiąc: «Zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nachylił». Wszedł więc, aby zostać z nimi.

---

40. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra.

Mt 4,18 Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami.

Mt 10,2-4 A oto imiona dwunastu apostołów: pierwszy Szymon, zwany Piotrem, i brat jego Andrzej, potem Jakub, syn Zebedeusza, i brat jego Jan, Filip i Bartłomiej, Tomasz i celnik Mateusz, Jakub, syn Alfeusza, i Tadeusz, Szymon Gorliwy i Judasz Iskariota, ten, który Go zdradził.

---

41. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza - to znaczy: Chrystusa.

J 1,35-37 Nazajutrz Jan znowu stał w tym miejscu wraz z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: «Oto Baranek Boży». Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem.

J 1,45 Filip spotkał Natanaela i powiedział do niego: «Znaleźliśmy Tego, o którym pisał Mojżesz w Prawie i Prorocy - Jezusa, syna Józefa z Nazaretu».

J 4,28-29 Kobieta zaś zostawiła swój dzban i odeszła do miasta. I mówiła tam ludziom: «Pójdźcie, zobaczcie człowieka, który mi powiedział wszystko, co uczyniłam: Czyż On nie jest Mesjaszem?»

2 Krl 7,9 Wtedy powiedział jeden do drugiego: «Nie postępujemy właściwie. Dzień dzisiejszy jest dniem radosnej nowiny, a my milczymy. Jeżeli będziemy zwlekali aż do brzasku porannego, to spotka nas kara. Nuże, chodźmy teraz i zanieśmy wieść do pałacu królewskiego».

Iz 2,3-5 mnogie ludy pójda i rzekną: «Chodźcie, wstąpmy na Górę Pańską do świątyni Boga Jakubowego! Niech nas nauczycy dróg swoich, byśmy kroczyli Jego ścieżkami. Bo Prawo wyjdzie z Syjonu i słowo Pańskie - z Jeruzalem». On będzie rozjemcą pomiędzy ludami i wyda wyroki dla licznych narodów. Wtedy swe miecze przekują na lemiesze, a swoje włócznie na sierpy. Naród przeciw narodowi nie podniesie miecza, nie będą się więcej zaprawiać do wojny. Chodźcie, domu Jakuba, postępujemy w światłości Pańskiej!

Łk 2,15-17 Gdy aniołowie odeszli od nich do nieba, pasterze mówili nawzajem do siebie: Pójdźmy do Betlejem i zobaczmy, co się tam zdarzyło i o czym nam Pan oznajmił. Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie. Gdy Je ujrzeli, opowiedzieli o tym, co im zostało objawione o tym Dziecięciu.

Łk 2,38 Przyszedłszy w tej właśnie chwili, słała Boga i mówiła o Nim wszystkim, którzy oczekiwali wyzwolenia Jeruzolimy.

Dz 13,32-33 My właśnie głosimy wam Dobrą Nowinę o obietnicy danej ojcom: że Bóg spełnił ją wobec nas jako ich dzieci, wskrzesiwszy Jezusa. Tak też jest napisane w psalmie drugim: Ty jesteś moim Synem, Jam Ciebie dziś zrodził.

1 J 1,3 oznajmiamy wam, cośmy ujrzeli i usłyszeli, abyście i wy mieli współuczestnictwo z nami. A mieć z nami współuczestnictwo znaczy: mieć je z Ojcem i Jego Synem Jezusem Chrystusem.

J 4,25-26 Rzekła do Niego kobieta: «Wiem, że przyjdzie Mesjasz, zwany Chrystusem. A kiedy On przyjdzie, objawi nam wszystko». Powiedział do niej Jezus: Jestem Nim Ja, który z tobą mówię.

Ps 45,8 Miłujesz sprawiedliwość, wstrętna ci nieprawość, dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie olejkami radości hojniej niż równych ci losom;

Ps 89,21 Znalazłem Dawida, sługę mojego, namaściłem go świętym olejem moim,

Iz 11,2-4 I spocznie na niej Duch Pański, duch mądrości i rozumu, duch rady i męstwa, duch wiedzy i bojaźni Pańskiej. Nie będzie wołał ni podnosił głosu, nie da słyszeć krzyku swego na dworze. Nie złamie trzciny nadłamanej, nie zgaasi knotka o nikłym płomyku. On niezachwianie przyniesie Prawo. Nie zniechęci się ani nie załamie, aż utrwali Prawo na ziemi, a Jego pouczenia wyczekują wyspy.

Łk 4,18-21 Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli».

Dz 10,38 Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Dlatego że Bóg był z Nim, przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła.